

BELL RE GUARD

vist per
Francesc Vera

BELLREGUARD

vist per Francesc Vera

© Del text i les fotografies: Francesc Vera Casas

© D'aquesta edició: Ajuntament de Bellreguard (La Safor)

ISBN: 84-606-2760-8

Dipòsit Legal: V-3257-1996

Disseny, maquetació i infografia: Francesc Vera

Imprès a: Rocher. Bellreguard

Fotomecànica: Proyegraf. Alzira

Edita: Ajuntament de Bellreguard (La Safor)

DIPUTACIÓ DE
VALÈNCIA

Còpia a càrrec amb el Ajuntament

Aquest llibre ha rebut una ajuda a l'edició de
l'Excma. Diputació Provincial de València

BELLREGUARD

vist per Francesc Vera

AJUNTAMENT DE BELLREGUARD
(LA SAFOR)

A les dones de la meua vida

EL CARRER COM A ESCENARI VITAL

Quan s'hi planteja un projecte com aquest que ara ens ocupa –l'aproximació visual a la població de Bellreguard–, el fotògraf s'ha d'imposar un necessari exercici de reflexió sobre els possibles significats d'allò que ha de fotografiar; no fer-ho així pot menar-lo a l'estèril imatgeria o a la insulsa evidència, pecats aquests contra els quals no hi ha penitència possible.

El repte d'un treball com aquest, allò que incita a acceptar-ne l'encàrrec, rau en la possibilitat de realitzar un apropament personal, compromés amb l'objecte a fotografiar, mitjançant una forma adient, personal, sentida i sense constrenyiments. Guanyar el repte suposa fer que l'objecte esdevinga, des de la dimensió de la seua pròpia realitat, símbol d'ell mateix, empremta significativa que es projecta enllà d'una realitat espaciotemporal concreta.

Des d'un bon inici em vaig proposar establir una posició de compromís entre la contextualització de l'encàrrec i la llibertat creativa de l'obra personal per a que, d'aquesta manera, les limitacions que solen imposar els treballs d'aquesta mena no impedissen dotar les imatges d'una coherència interna pròpia i que les fotografies respongueren a una estructura autònoma. S'hi tractava de generar un contrapunt entre l'estil personal, les preocupacions plàstiques i estètiques que em menen a fotografiar, i la documentació de la vida dels carrers de Bellreguard en un interval temporal determinat per un cicle de quasi un any. I si he emprat el terme musical de "contrapunt" ho he fet amb plena consciència ja que totes dues vessants devien entendre's com a dues línies melòdiques diferents però perfectament acoblades en el conjunt discursivovisual.

Des d'aquest punt de vista, les imatges que havien de configurar aquest treball devien partir d'un denominador comú: entendre el carrer com a l'escenari vital del poble, com a l'entitat física necessària per a la relació dels seus veïns. Aquesta premissa hauria d'esdevindre fonamental per al desenvolupament del projecte i qualsevol altre aspecte que s'hi plantejara tenia que girar al seu voltant.

Plantejar-se els carrers de Bellreguard com a escenari vital havia de suposar, necessàriament, entendre l'espai com a suport de la relació i la convivència del poble, de manera que, lluny de mostrar uns carrers neutres, uns espais asèptics, em calia interpretar uns carrers que donaren compte dels seus habitants, fins i tot quan l'element humà no hi era present, de manera explícita, a les imatges. I així, un racó, una porta, una persiana o un fugisser reflex havien de ser com una mirada profunda, com un atemporal reconeixement de la manera de ser, de la manera d'entendre l'espai, la manera de viure.

Però en aquesta proposta sé que soc un estrany que hi arriba, disposat a deixar-me sorprendre pel que hi ha en girar la cantonada, pel detall imperceptible que guarda un racó oblidat, per l'hospitalitat i l'amabilitat d'una gent que accepta sense reticències la càmera amb la qual, convulsivament, com un passejant observador i atent vaig enregistrant racons, persones, situacions, amb l'esperança de trobar la imatge capaç de fer-me entendre el secret que aquests carrers guarden, capaç d'apropar-me els homes i les dones que els habiten, de desvetllar-me el misteri d'un racó quasi imperceptible.

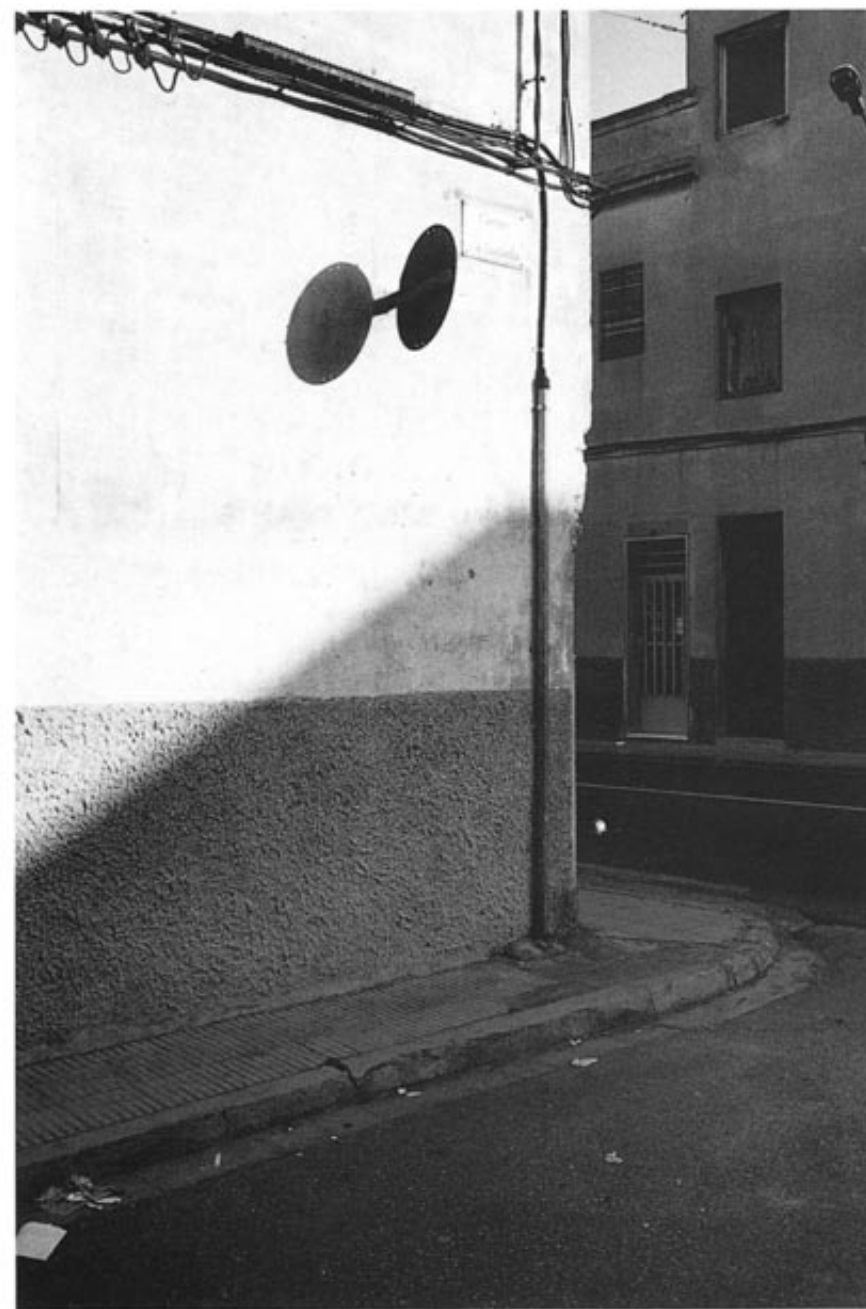
UN PASSEIG, UNS CARRERS...

És per això que entenc les fotografies d'aquest llibre com un passeig –un passeig de quasi un any però un passeig al cap i la fi– d'algú que hi arriba i es veu sorprès per la vida de tot un poble. Soc, amb les meues fotografies, un atent espectador que assisteix a una magna representació en la qual els personatges fan esclatar tota la seua vitalitat i riquesa en un escenari on, de manera similar a com els meandres flueixen i reflueixen en un incert discurs, tornen a retrobar-se amb ells mateixos sorgint d'entre la xarxa de carrers: ara venen al compàs dels tambors del *Tio de la porra*, ara seguint el ritme de les marxes de *moros i cristians*, potser amb el lent compassament de qui torna del treball. Hi ha una marxa processional que va esmunyint-se llargament i de sobte l'esclat de la banda que en atacar l'*Amparito Roca* fa saltar la imatge de Sant Vicent d'una banda a l'altra del carrer.

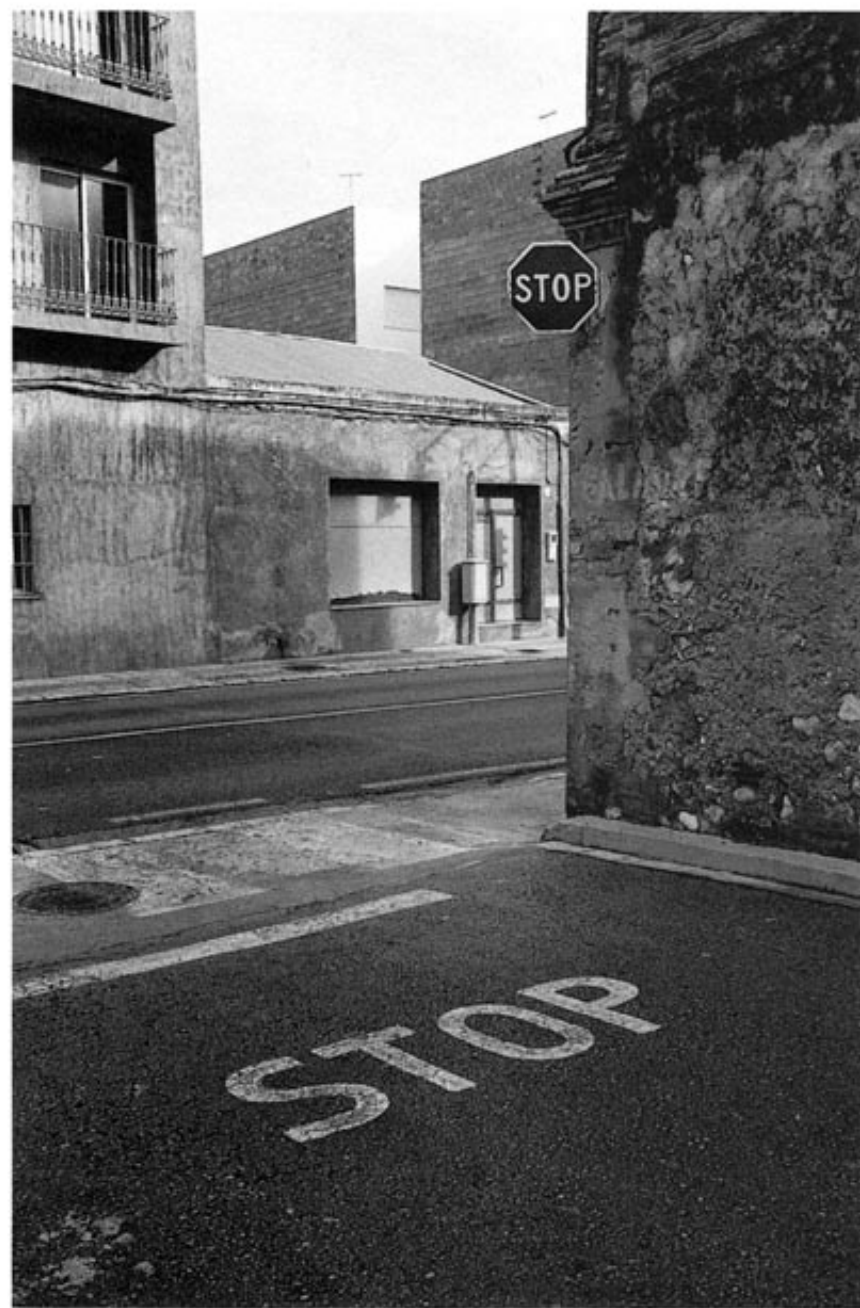
Finalment, com li ocorre a tot passejant, torne sobre les meues passes amb la densitat retiniana de qui ha vist, de qui ha mirat, de qui ha intentat sentir, de qui ha intentat recompondre l'ordre del caos visual.

16

17

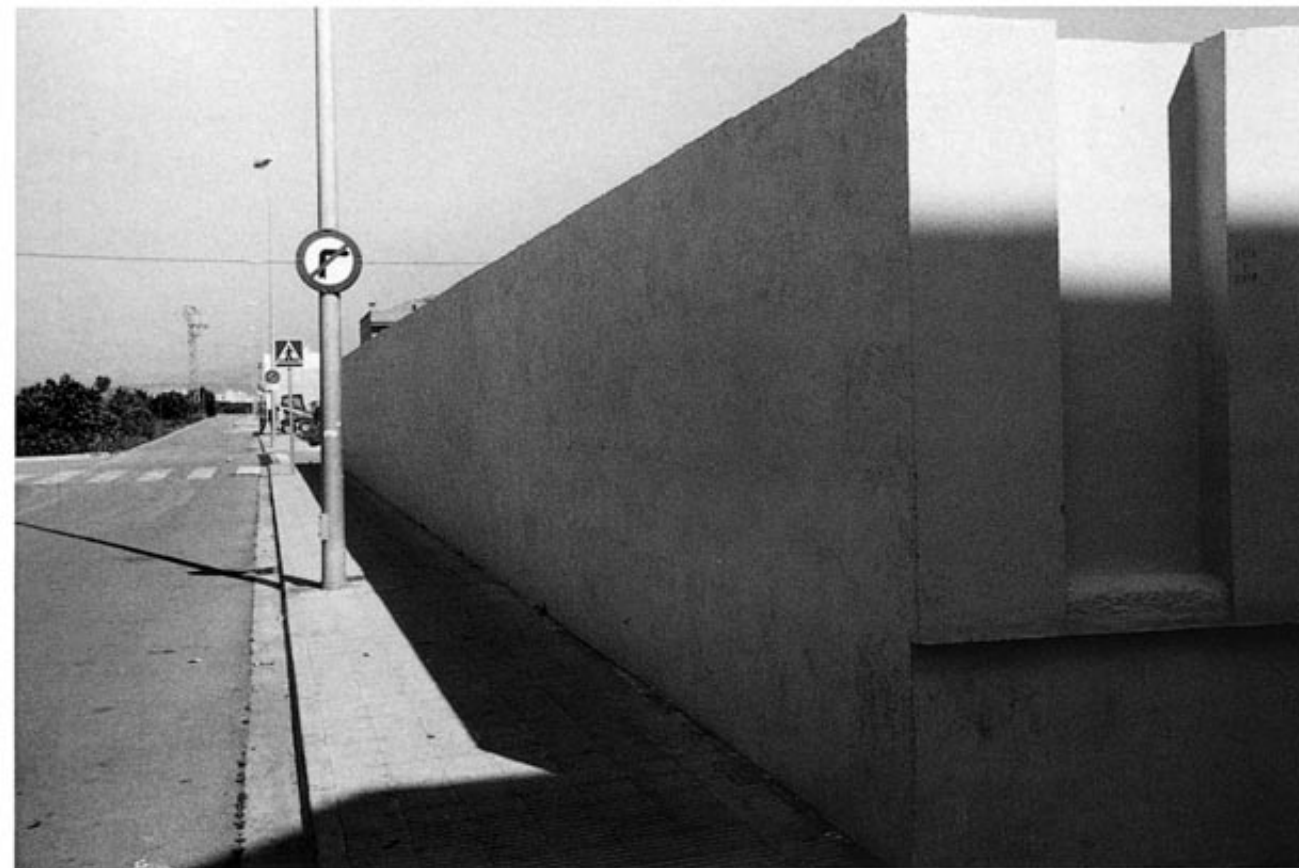
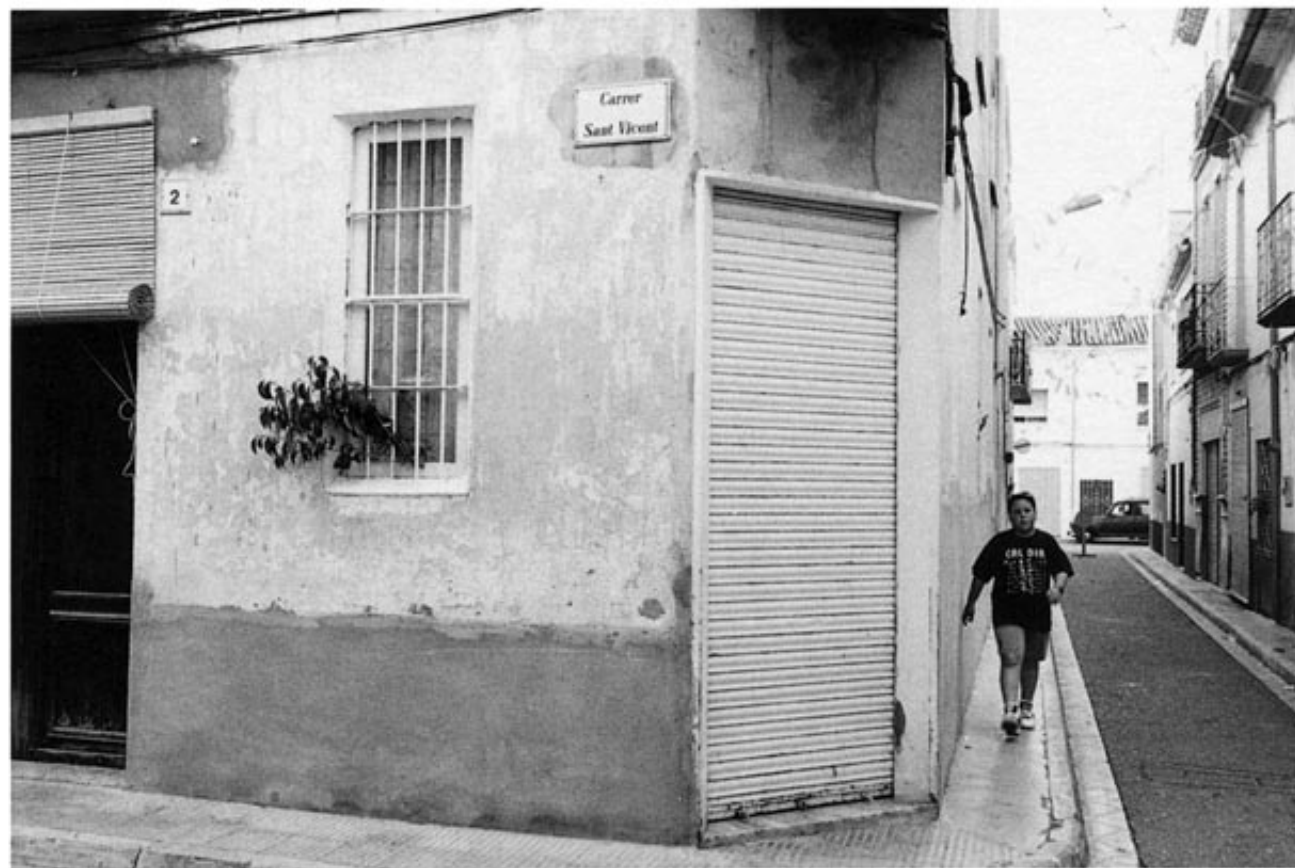

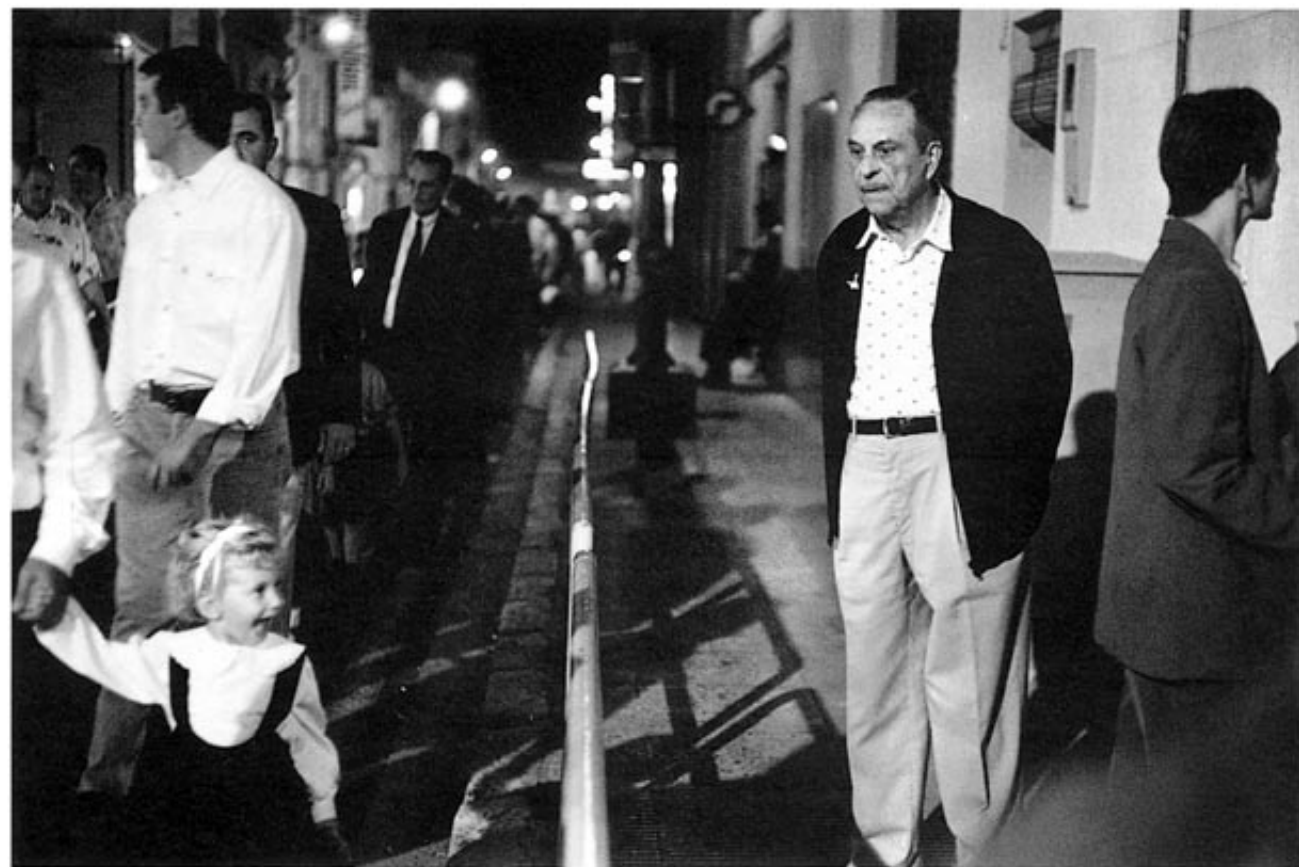

Aquest llibre
de fotografies de Francesc Vera
ha estat editat amb motiu de les Festes Majors
de Bellreguard, acabant-se d'imprimir sota la
calor de les darreries del
mes d'agost de
1996.

AJUNTAMENT DE BELLREGUARD
(LA SAFOR)